

**DE VOLGENDE GENERATIE VOORTBRENGEN
VOOR HET GEMEENTELEVEN**

Boodschap 1

Een heilig huwelijk voor Gods voornemen

Schriftlezing: Gn. 1:26-28; 2:18, 23-24; Mt. 19:4-6; Heb. 13:4; Pr. 9:9; Spr. 5:18;
Mal. 2:14-15; Gal. 2:20; Fil. 1:21a; Ef. 5:18-33; Kol. 3:16-19

I. Het huwelijksleven is het fundament van het gezinsleven, het gezinsleven is de basis van ons dagelijkse leven en ons dagelijkse leven is de basis van het gemeentelven; hierin zien we het cruciale belang van ons huwelijksleven—Heb. 13:4:

- A. Het huwelijk is een zeer belangrijk aspect van het gemeentelven; of een gemeente zuiver en gezond is of haar element en essentie verliest, hangt sterk af van het huwelijksleven; we moeten het huwelijk niet als iets kleins beschouwen, maar we moeten het in ere houden—Heb. 13:4; verw. 1 Tes. 4:3-8.
- B. Paulus had een last om in Efeziërs 5 tegelijkertijd over zowel het huwelijksleven als het gemeentelven te schrijven; Paulus splitste het huwelijksleven niet van het gemeentelven, maar vermengde ze juist met elkaar, omdat hij wist dat het huwelijksleven deel uitmaakt van het gemeentelven—Ef. 5:22-33.

II. Het huwelijk is bepaald door God en is belangrijk voor God—Gn. 2:18; Mt. 19:4-5:

- A. Toen God de mens schiep, zag Hij dat het niet goed was dat de mens alleen was. Daarom was Hij vastberaden een helper te maken voor de mens als zijn wederhelft; hieraan zien we dat het huwelijk overeenstemt met Gods goddelijke en heilige bepaling—Gn. 2:18:
 - 1. Direct nadat God de mens had gemaakt, gaf Hij hem deze opdracht: “Weest vruchtbaar en wordt talrijk; vervult de aarde”, dit betekent dat hij de aarde moest vullen met mensen—Gn. 1:28.
 - 2. Dit duidt aan dat ons huwelijk moet overeenstemmen met Gods voornemen en gericht moet zijn op Gods voornemen; Gods voornemen met het huwelijk is dat Hij ons wil gebruiken om het bestaan van de mens op aarde te behouden—Gn. 1:27-28.
 - 3. De mens moet Gods voorziening genieten voor zijn wandel, en het huwelijksleven voor het bestaan en de vermenigvuldiging van de mens om de aarde te vullen zodat God een groep mensen kan redden om de Gemeente—het Lichaam van Christus—voort te brengen, dat zal resulteren in het Nieuwe Jeruzalem als Gods eeuwige vergroting en uitdrukking volgens Gods eeuwige economie—Pr. 9:7-9, en voetnoot 71, RcV; Spr. 5:18; Mal. 2:14-15, en voetnoot 151, RcV; Ef. 1:22-23; Op. 21:2, 10.
- B. Gods vijand heeft het verlangen om de voltooiing van Gods doel te vernietigen, dat afhankelijk is van het menselijke huwelijk—1 Tim. 4:1-3:
 - 1. Vijanden die Gods doel willen vernietigen vallen deze goddelijke zaak van Gods bepaling aan, door mensen op een losbandige manier te laten trouwen of ze te verbieden te trouwen—1 Tim. 4:1-3; Lc. 17:26-27.
 - 2. We moeten beseffen dat de ideologie om niet te trouwen van demonen komt, van Gods vijanden.
- C. Het huwelijk is een symbool van het verbond tussen Christus en de Gemeente—Gn. 2:18, 21-24; Ef. 5:22-32:
 - 1. Adam beeldt God in Christus af als de echte, universele Echtgenoot, die een vrouw voor Zichzelf zoekt; Adams behoefte aan een vrouw beeldt Gods behoefte af in Zijn economie om een vrouw te hebben als Zijn wederhelft, Zijn aanvulling (let. zijn parallel)—Rom. 5:14; verw. Js. 54:5; Joh. 3:29; 2 Kor. 11:2; Ef. 5:31-32; Op. 21:9.
 - 2. God verlangt ernaar om zowel Adam, die Christus afbeeldt, te hebben, als Eva, die de

Gemeente afbeeldt; Zijn voornemen is “dat zij heersen” (Gn. 1:26); Hij wil een zegevierende Christus plus een zegenvierende Gemeente; God wil dat Christus en de Gemeente heersen—Rom. 5:17; 16:20; Ef. 1:22-23.

III. In ons huwelijksleven moeten we het leven van een God-mens leiden—Gal. 2:20; Fil. 1:21a; Ef. 5:18-33; Kol. 3:16-19:

- A. In ons huwelijksleven moeten we de wandel van een God-mens hebben om de wandel van een God-mens te hebben in de gemeente; als een man en vrouw thuis niet vitaal zijn in hun huwelijksleven, kunnen ze niet vitaal zijn in de samenkomst; we moeten Christus thuis leven met onze man of vrouw en kinderen.
- B. Omdat we een tekort hebben aan de wandel van een God-mens, moeten we opgewekt worden om God-mensen te zijn die een leven leiden dat altijd zichzelf verloochent en gekruisigd is om Christus te leven voor de uitdrukking van God—Gal. 2:20; Fil. 1:21a.
- C. Om de wandel van de God-mens te hebben, moeten we leven en wandelen naar de vermengde geest—1 Kor. 6:17; Rom. 8:4:
 - 1. Een zeer belangrijk deel van onze wandel waarin we naar de geest moeten leven, is ons huwelijksleven.
 - 2. Als we naar de geest kunnen leven in ons huwelijksleven, verdwijnen er veel moeilijkheden.

IV. Izaäks huwelijk was niet gewoon of slechts voor zijn menselijke wandel; het was voor de vervulling van Gods eeuwig voornemen—Gn. 21:12; 24:1-4:

- A. Gods eeuwig voornemen is om Zichzelf tot uitdrukking te brengen op een collectieve manier; voor deze collectieve uitdrukking heeft God een volk nodig; dit volk is het zaad van Abraham—Gn. 1:26; 12:1-3; 15:5; 21:12.
- B. Izaäks huwelijk was niet bedoeld zodat een vrijgezel een gelukkig, comfortabel leven kon hebben; zonder het huwelijk kon Isaak geen zaad voortbrengen; deze vrijgezel moest trouwen om het zaad te hebben voor de vervulling van Gods eeuwig voornemen—Gn. 24:1-4.
- C. “We verlangen ernaar te zien dat alle huwelijken in de gemeenten voor de vervulling van Gods voornemen zijn. Voor dit soort huwelijk is een dagelijkse wandel in eenheid met God nodig. Jonge broeders, als alles wat je doet overeenstemt met Gods economie, dan zal zelfs je huwelijk Gods economie ten uitvoer brengen. Je moet zeggen: ‘Heer, wat ik vandaag doe moet in overeenstemming zijn met Uw economie. Ik ben nu een vrijgezel, maar op een dag zal ik getrouwd zijn. Mag mijn huwelijk voor Uw economie zijn.’ Dit is het hoofdpunt van Genesis 24”—*Life-Study of Genesis*, msg. 60, pp. 791-792.

V. We moeten diep onder de indruk zijn van het beste huwelijk in de Bijbel, namelijk het voorbeeldhuwelijk van Boaz en Ruth—Mt. 1:5, 16; Rt. 4:13-22:

- A. Het huwelijk van Boaz en Ruth kunnen we beschouwen als het beste huwelijk dat in de Bijbel wordt vermeld.
- B. Wat indrukwekkende aan het huwelijk van Boaz en Ruth is niet hun wandel of carrière, maar iets dat met een voortreffelijke zaak te maken heeft, namelijk deel zijn van de afstammingslijn die Jezus Christus in de mensheid bracht—Mt. 1:5.
- C. Doordat zij deelnamen aan de afstammingslijn om Christus voort te brengen, kon God Zijn eeuwige economie voltooien door een organisch Lichaam te hebben voor Christus, dat zal voleindigen in het Nieuwe Jeruzalem als het middelpunt van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde om Gods goddelijke uitbreiding in de mensheid te zijn voor Zijn eeuwige uitdrukking in Zijn goddelijke heerlijkheid—Mt. 1:16; Ef. 4:15-16; Op. 21:1-2, 9-10.

Uittreksels uit de bediening:

HET HUWELIJK

Het huwelijk is door God bepaald

“En de Here God zeide: Het is niet goed, dat de mens alleen zij. Ik zal hem een hulp maken, die bij hem past.” (Gn. 2:18).

Toen God de mens schiep, zag Hij dat het niet goed was voor de mens om alleen te zijn, dus besloot Hij een helper voor de mens te maken als zijn wederhelft. Dit toont aan dat het huwelijk volgens Gods goddelijke en heilige bepaling is. Het huwelijk werd door God bepaald toen God de mens voor het eerst schiep. Het huwelijk kwam niet na de val van de mens, noch is het gebaseerd op de begeerten van de mens. Het huwelijk werd door God bepaald voor de mens in de schepping, en het is een primaire zaak in ons menselijke leven. In ons leven is alleen de schepping hoger dan het huwelijk, en alle andere zaken worden geleid door het huwelijk. De oorsprong van de mens was door de schepping; de voortzetting van de mens is door het huwelijk. In het begin heeft God de mens geschapen, maar het voortbestaan en de voortplanting van de mens is door het huwelijk. Daarom is het huwelijk belangrijk voor God, en Hij verordent dat de mens trouwt.

God verordende de mens om een helper als zijn wederhelft te hebben, omdat het niet goed was voor de man om alleen te zijn. Alleen zijn is om verschillende redenen niet goed. Het is niet goed met betrekking tot het bereiken van Gods doel, en nog meer, het is niet goed met betrekking tot de mens zelf. Zowel lichamelijk als emotioneel, in het menselijke leven en in menselijke aangelegenheden, is het niet goed voor de mens om alleen te zijn. Daarom is God vastbesloten om een helper te maken als wederhelft voor de mens.

“Hij antwoordde echter en zei: Hebt u niet gelezen dat Hij die hen heeft geschapen, hen van [het] begin af als man en vrouw heeft gemaakt en gezegd heeft: ‘Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen en die twee zullen tot één vlees zijn?’” (Mt. 19:4-5).

In het begin heeft God niet alleen verordend dat de mens een helper heeft als zijn wederhelft in het huwelijk, Hij heeft ze ook mannelijk en vrouwelijk geschapen en verordend dat de twee één vlees moeten zijn. De mens heeft een innerlijke behoefte aan het huwelijk, die voortkomt uit Gods schepping. God heeft deze behoefte in de menselijke natuur geschapen. De Bijbel onthult dat Gods doel in het universum met de mens is. Als God Zijn doel in het universum wil bereiken, dan moet Hij de mens winnen, en om de mens te winnen moet Hij ervoor zorgen dat de mens die Hij voor Zijn doel geschapen heeft, door middel van het huwelijk verder gaat en zich voortplant. Daarom heeft God niet alleen het huwelijk verordend; Hij heeft ook een behoefte aan het huwelijk in de mens geschapen.

Gods schepping van de mens was heel bijzonder. Hij schiep de mens zodat een man en een vrouw elkaar nodig hadden om een compleet persoon te zijn door één vlees te worden. Volgens de leer van de Bijbel is noch een vrouw, noch een man een compleet persoon. Om compleet te zijn, moeten een man en een vrouw als één geheel samenkomen. Net zoals twee helften van een watermeloen nodig zijn om een complete watermeloen te zijn, zijn alleen een man en een vrouw een compleet persoon vanuit Gods standpunt. Een broer nodigde ooit een koppel uit voor het diner, maar de man kwam zonder zijn vrouw. De broer zei tegen zijn gast dat slechts de helft van een persoon kwam. Volgens de Bijbel en Gods oorspronkelijke bepaling vond ik dit woord juist. God wil dat man en vrouw één vlees worden; daarom wil Hij dat de mens trouwt. Het huwelijk is Gods oorspronkelijke bepaling.

De Schrift die de Heer Jezus in Matteüs 19:5 aanhaalde, was een antwoord op een vraag over de echtscheiding. In zijn woord erkende de Heer Gods oorspronkelijke bepaling met betrekking tot het huwelijk. Verder gaf de Heer aan dat de mens Gods oorspronkelijke bepaling met betrekking tot het huwelijk zou moeten eren. In het Nieuwe Testament kwam de overweging van de Heer over het belang van het menselijke huwelijk overeen met Gods overweging in de schepping.

Het huwelijk is een symbool van de eenheid Tussen Christus en de gemeente

“...ik heb u aan één man verloofd om u als een reine maagd voor Christus te stellen.”
(2 Kor. 11:2).

Het huwelijk van een man en een vrouw staat symbool voor de vereniging van Christus en de gemeente. De apostel beschouwt Christus als de man en de gelovigen als zijn verloofde. Bovendien heeft hij ons verloofd als een reine maagd van Christus. Daarom moeten we, wanneer we een huwelijk zien, herinnerd worden aan onze relatie met Christus en aan de relatie van Christus met ons.

“Daarom zal een man zijn vader en zijn moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn’. Deze verborgenheid is groot, maar ik doel op Christus en op de gemeente.” (Ef. 5:31-32).

Een man en een vrouw, die één vlees zijn, staan symbool voor een groot mysterie, Christus en de gemeente, en voor de eenheid tussen Christus en de gemeente. Wanneer wij een man en een vrouw als één vlees beschouwen, moeten wij het mysterie van de eenheid van Christus en de gemeente zien.

“Want de man is het hoofd van de vrouw, evenals ook Christus het hoofd is van de gemeente: Hij is de Behouder van het lichaam. Maar zoals de gemeente aan Christus onderdanig is, zo ook de vrouwen aan hun mannen in alles. Mannen, hebt uw vrouwen lief, evenals ook Christus de gemeente heeft liefgehad en Zichzelf voor haar heeft overgegeven,” (Ef. 5:23-25).

Een man, als hoofd van de vrouw, is een symbool van Christus als hoofd van de gemeente. Daarom is een vrouw die onderworpen is aan haar man een symbool van de gemeente die onderworpen is aan Christus, en een man die zijn vrouw liefheeft is een symbool van Christus die de gemeente liefheeft. Elke juiste relatie tussen man en vrouw is een manifestatie van het verhaal van Christus en de gemeente. Daarom moeten wij, als echtgenoten en vrouwen, voorzichtig zijn met het zijn van goede echtgenoten en vrouwen om de relatie tussen Christus en de gemeente op de juiste manier te manifesteren. (*CWWL, 1932-1949*, vol. 3, “Crucial Truths in the Holy Scriptures,” ch. 33, pp. 603-614)

HET HUWELIJK IN ERE HOUDEN

Vers 4 zegt: “Laat het huwelijk in ere worden gehouden onder allen, en het bed onbeschadigd; voor overspeligen en overspeligen zal God oordelen”. Blijkbaar heeft dit niets te maken met het gemeentelven. Het huwelijk is echter een zeer belangrijke factor in het gemeentelven. Of een gemeente gezond en gezond is of haar element en essentie verliest, hangt sterk af van het huwelijksleven. Beschouw de kwestie van het huwelijk niet als een lichte zaak. We moeten het in ere houden. Dit betekent dat wij ons lichaam, ons vat, moeten bezitten in heiliging en eer (1 Tes. 4,3-4), dat “geen mens verder gaat en zijn broeder bedriegt in welke zaak dan ook” (1 Tes. 4,6). In het gemeentelven moeten de broeders en zusters op een heilige manier met elkaar in contact komen. Dit betekent dat we ons huwelijk en dat van anderen eren. Het huwelijk eren betekent ons lichaam in heiliging en eer te bezitten en ontucht te ontvluchten. (*Life-Study of Hebrews*, msg. 55, p. 613)

WANDELEN NAAR DE GEEST

Romeinen 8:4 is een vers dat parallel loopt aan Kolossenzen 2:8 in de zin dat het ons vertelt om naar de geest te wandelen. Wandelen volgens de geest is wandelen volgens Christus. Als je dagelijks naar de geest wandelt, zul je automatisch volgens Christus wandelen. Als u op deze manier wandelt, zult u bepaalde dingen doen of nalaten te doen, niet omdat u zich aan de praktijk van de plaatselijke gemeenten houdt, maar omdat u volgens Christus wandelt....

We moeten de kwestie van het wandelen naar de geest in elk aspect van ons dagelijkse leven toepassen. De broeders die samenleven moeten dit bijvoorbeeld toepassen op hun gesprek met elkaar. De ene broeder kan gewend zijn om naar zijn geest te spreken, terwijl een andere broeder naar zijn gevoel kan praten. Beide broeders moeten leren om naar de geest te spreken. Als ze ‘s

EUROPESE CONFERENTIE VOOR OUDERS

morgens vroeg opstaan, moeten ze oefenen om niet vanuit de geest of het gevoel te spreken, maar vanuit de geest. De broeders moeten bidden: “Heer, schenk mij de genade om vanuit mijn geest te spreken”. Maar in plaats van dit te doen, mogen de broeders leven volgens de traditie van de mensen en de elementen van de wereld. Hoewel ze geen ruzie met elkaar mogen maken, mogen ze leven naar hun menselijkheid die door het gemeentelven is verfijnd en niet naar Christus leven.

Een zeer belangrijk gebied om te lopen volgens onze geest is ons huwelijksleven. Het is moeilijk voor echtgenoten om met hun vrouwen in de geest te blijven. Het is gemakkelijk voor hen om in de geest, het gevoel of de wil te zijn. Een van de moeilijkste dingen voor een broeder is om zich tot zijn geest te wenden in het bijzijn van zijn vrouw. Maar wij broeders moeten leren om volgens de geest te lopen met betrekking tot onze vrouwen. Als de vrouw van een broer hem goed behandelt, mag hij gelukkig zijn. Maar als ze niet aangenaam is voor hem, kan hij beledigd zijn. In plaats van zich tot de geest te wenden, kan hij ervoor kiezen om in zijn gevoel te blijven. Maar of onze vrouwen nu aardig of onaardig zijn, we moeten in onze geest blijven. Als je vrouw je berispt, blijf dan in de geest. Als ze goed over je spreekt, blijf dan in de geest. Als je in de geest blijft, zul je in je getrouwde leven volgens Christus lopen.

Vrouwen moeten ook leren om in de geest te zijn als ze bij hun man zijn. Dit is nog moeilijker dan voor een man om in de geest te zijn bij zijn vrouw. Veel zusters kunnen met bijna iedereen in de geest zijn, behalve met hun man. Als ze bij hun man zijn, zijn ze meestal in het gevoel, niet in de geest. We hebben de barmhartigheid en genade van de Heer nodig om in de geest te zijn bij onze man of vrouw. We moeten belijden dat ons getrouwde leven in grote mate niet volgens Christus is. Laten we naar de Heer kijken dat Hij ons de barmhartigheid en genade zou schenken om ons getrouwde leven naar de geest te laten zijn. Dit is fundamenteel en cruciaal voor het gemeentelven. Het gehuwde leven is de basis van het gezinsleven, het gezinsleven is de basis van ons dagelijkse leven en ons dagelijkse leven is de basis van het gemeentelven. Dit toont het cruciale belang aan van ons getrouwde leven. Als wij in ons huwelijksleven naar de geest kunnen leven, zullen veel moeilijkheden verdwijnen. (*Life-Study of Colossians*, msg. 54, pp. 475-477)

HET LEVEN VAN EEN GOD-MENS LEVEN IN ONS HUWELIJKSLEVEN EN IN HET GEMEENTELEVEN

Laten we nu eens kijken naar de situatie in het herstel. We zijn allemaal gelovigen. We geloven in de Heer Jezus. We hebben ons bekeerd en komen terug tot de Heer, en we zijn gered, zelfs dynamisch gered. Toch hebben we in ons dagelijkse leven misschien niet het leven van een God-mens.

We hebben erop gewezen dat het voor de kinderen van Israël om de wet te houden was om God te leven en God tot uitdrukking te brengen. Ze hielden zich echter niet aan de wet en daarom leefden ze niet God en gaven ze geen uitdrukking aan God. De situatie is bij ons vandaag de dag hetzelfde. Voor het grootste deel drukken we God niet uit in ons dagelijkse leven.

We moeten een God-man hebben die in ons getrouwde leven leeft. Als een getrouwde broer het leven van een God-mens in zijn getrouwde leven zou leiden, zou hij zeker een goede echtgenoot zijn, want hij zou een echte Godman zijn in het liefhebben van zijn vrouw. Evenzo, als een getrouwde zuster het leven van een God-mens in haar getrouwde leven zou leiden, zou zij een goede vrouw zijn, die zich onderwerpt aan haar man.

We hebben ook een God-mens nodig die in het gemeentelven leeft, vooral met betrekking tot wat we de vitale groepen noemen. Hoe kunnen we een vitale groep hebben als we zelf niet vitaal zijn? Dat is onmogelijk. Stel dat een broeder en zijn vrouw tijdens het eten niet gelukkig zijn met elkaar. Ze wisselen zelfs woorden uit en maken een lange tijd ruzie. Plotseling herinneren ze zich dat ze later op de avond een samenkomst van hun vitale groep moeten bijwonen. Maar hoe kan dit koppel van vitaal belang zijn in de samenkomst? Omdat ze thuis niet vitaal zijn in hun huwelijksleven, hebben ze geen manier om vitaal te zijn in de samenkomst.

ONZE BEHOEFTE AAN EEN WARE OPWEKKING

Omdat we een tekort hebben aan de God-mens die leeft, hebben we een echte opwekking nodig. De kinderen van Israël hadden slechts een uiterlijke wet, maar vandaag de dag hebben we iets veel sterker en veel hoger dan de wet. We hebben de allesomvattende, levengevende, samengestelde, volmaakte Geest in ons, die de overvloedige verzorging van de Geest van Jezus Christus is (Fil. 1:19). We moeten leven in Christus door de overvloedige toevoer van de Geest van Jezus Christus (vs. 20-21a).

We hebben zo'n Geest in ons, maar wat leven we en hoe leven we? Leven wij Christus? In de samenkomsten van de gemeente mogen wij Christus leven, maar leven wij Christus thuis met onze man of vrouw en met onze kinderen? Wij hebben een echte opwekking nodig om God-mensen te zijn die een leven leiden waarin wij onszelf altijd verloochenen en gekruisigd worden om Christus te leven voor de uitdrukking van God. (*Life-Study of 1 & 2 Chronicles*, msg. 11, pp. 76-77)

HET BESTE HUWELIJK

De Bijbel onthult ons dat God de mens naar zijn eigen beeld heeft geschapen in zijn hoogste voornemen om zijn eeuwige economie uit te voeren. Vlak nadat God de mens had geschapen, bepaalde God het huwelijk van de mens. Volgens de goddelijke openbaring in de Bijbel is het door God bepaalde menselijke huwelijk niet alleen bedoeld voor de mens om te leven en enige carrière te maken, maar ook voor de mens om één te zijn met God, zodat God een manier kan hebben om Zijn eeuwige economie door de mens uit te voeren.

De hoogste bedoeling van God bij het scheppen van de mens en het bepalen van het huwelijk van de mens is dat hij één wil zijn met de mens, zelfs door mens te worden, dat de mens kan worden gemaakt zoals hij in zijn goddelijke leven en de natuur, maar niet in zijn goddelijke Godheid. Vierduizend jaar nadat de geschiedenis van de mensheid begon, kwam God uit de eeuwigheid in de tijd om vlees te worden, om een mens in het vlees te worden, en deze man was Jezus Christus als de belichaming van God. Jezus Christus is zowel God als mens, een God-mens die door zijn dood en opstanding vele gelovigen heeft voortgebracht om zijn organisch lichaam, de gemeente, te zijn. Dit alles werd gedaan door het huwelijk van de mens.

Het beste huwelijk zoals vastgelegd in de Bijbel is het huwelijk van Boaz en Ruth. Het bijzondere opvallende punt in het huwelijk van Boaz en Ruth is, zoals de Bijbel vastlegt, niet iets wat betrekking heeft op hun leven of iets wat betrekking heeft op hun carrière, maar iets wat betrekking heeft op een uitstekende zaak, dat wil zeggen dat het een onderdeel is van het geslacht om Jezus Christus in de mensheid te brengen, zodat God Zijn eeuwige economie kan volbrengen door een organisch Lichaam voor Christus te hebben, dat in het Nieuwe Jeruzalem als het middelpunt van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde Gods goddelijke vergroting in de mensheid zal zijn voor Zijn eeuwige uitdrukking in Zijn goddelijke heerlijkheid. (*CWWL, 1994-1997*, vol. 1, "The Best Marriage," p. 489)